

dr. Staudt Gábor
országgyűlési képviselő

2015. 04. 07.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Melyik nem illik a felsorolásba és miért? Bölcsőde, óvoda, iskola, templom, elektromágneses sugárzást kibocsátó adótorony? Biztos, hogy jól és szabályosan döntött a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, amikor megadta egy multinacionális cégnek az építési engedélyt, hogy adótoronyt telepíthessen Dunavarsány központjában?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

2014. október 20-án Dunavarsány kertvárosias lakóövezetben élő lakói azzal a problémával szembesültek, hogy védett intézmények, ezalatt értve bölcsőde, óvoda, iskola, tornacsarnok, Máltai Szeretetszolgálat, Katolikus Templom közvetlen közelébe, azaz 100 méteres körzeten belül, a Telenor Magyarország Zrt. 40 m-es adótorony bázisállomást telepített, amely ellen az ott lakók sem ellenakarukat, sem félelmüket nem tudták időben kifejezni, a hatóságok, érintett szervek elhallgató politikájának következtében. El sem tudjuk képzelni, hogy mekkora problémát jelent ez az ott élők számára, elsőként megemlítve az elektromágneses sugárzást, amelyet ezen adótoronyok kibocsátanak. Az Európai Parlament nem véletlenül foglalkozik egyre többet az elektromágneses sugárzással, miközben több mint kétezerre tehető azon hazai

kutatások által létrejött tanulmányok száma, amelyek pontosan a káros hatását bizonyítják. *"Lehetséges emberi rákkeltő a rádiófrekvenciális elektromágneses tér"* címmel adott ki állásfoglalást 2011 májusában a WHO részeként működő lyoni székhelyű Nemzetközi Rákkutató Intézet, amely által a bázisállomás sugárzása 2B besorolású, akár az azbeszt. Az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése tartalmazza, hogy *"Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez"*. Ebben az esetben felmerül az a kérdés, hogy ezeknek az embereknek, akiknek a tudtuk és beleegyezésük nélkül építettek egy antennatornyot a közvetlen közelükbe, nekik nincs joguk a testi és lelki egészséghez? Csak az számít, hogy egy multinacionális cég minél költségkímélőbban ki tudja építeni a hálózati rendszerét? Másodsorban az érintett ingatlanok értéke is csökken a közelben elhelyezkedő távközlési torony miatt. Ezt a kiesést sem fogja az ott lakó embereknek pótolni senki. Ezen felvetések alapján természetesen joggal kérdezhetjük, hogy, akkor vajon mire hivatkozva kapta meg az említett cég az engedélyét.

A Telenor Magyarország Zrt. 2012. december 18-án építési engedély kérelemmel fordult Dunavarsány Város Polgármesteri Hivatalához, amelyben a tárgybeli ingatlanon bázisállomás, 40 m-es torony építésének engedélyezését kérte. Az eljáró hatóság Szigetszentmiklós Város Polgármesteri Hivatal Jegyzője lett, aki megállapította, hogy a tervezett bázisállomás építése sem a Helyi Építési Szabályzatnak, sem az Országos Településrendezési és Építési Követelményeknek (OTÉK) nem felel meg, tekintettel arra, hogy az építéssel érintett ingatlan Dunavarsány belterületén, kertvárosias lakóövezetben található, továbbá a szomszédban egy templom helyezkedik el, ennek következtében a kérelmet elutasította. A határozat ellen az építető fellebbezéssel élt. A Pest Megyei Kormányhivatal Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal Építésügyi és Örökségvédelmi Osztály végzésében az elsőfokú hatóság határozatát megsemmisítette és új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú hatóságot. A megismételt eljárásban a Pest Megyei Kormányhivatal Szigetszentmiklói Járási Hivatal Járási Építésügyi Hivatala határozatában szintén elutasította az építető építési engedély kérelmét a következőkre hivatkozva. A hatóság levezetése alapján a szóban forgó 40 m-es antennatartó torony nem elégítette ki a nyomvonalas és nyomvonal jellegű elektronikus hírközlési építmények követelményeit, így az OTÉK 35. § (7) bekezdése alapján a hatóság határozatában megfogalmazta, hogy a torony a tárgyi ingatlan hátsókertjében nem helyezhető el, illetve a HÉSZ szerinti építési övezetben sem. Továbbá a hivatkozott hatóság az építménymagasságot is sérelmezte.

A jogszabályváltozásokra tekintettel a megismételt eljárást a Nemzeti Media- és Hírközlési Hatóság (NMHH) folytatta le, amely szerv az építési engedélyt 2014. március 18-án megadta.

Többek között arra hivatkozott, hogy a tárgyi 40 m magas torony – mint antennatartó szerkezet – nem épület, hanem a mérnöki létesítmények egy sajátos építményfajta közé sorolható mérnöki létesítmény, azaz műtárgy. A műtárgy pedig az OTÉK 32. §-a szerint valamennyi építési övezetben elhelyezhető. Azonban a rádiótelefon bázisállomások építési engedélyezési eljárását az egyes építményekkel, építési munkákkal és építési tevékenységekkel kapcsolatos építésügyi hatósági engedélyezési eljárásokról szóló 46/1997. (XII. 29.) KTM rendelet alapján a 6 méter magasságot el nem érő antenna tartó, illetve a 4 méter kiterjedést el nem érő antenna létesítése nem építési engedély köteles létesítmény (műtárgy). Így feltehető, az a kérdés, hogy az NMHH szerint az esetünkben 40 m-es antennatorony, hogy minősülhetett műtárgynak?

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 3. §-a a bázisállomások telepítésére vonatkozóan kimondja, hogy az épített környezet alakítását és védelmét a humánus környezetre és az esztétikus kialakításra tekintettel, a biztonsági egészségügyi, környezetvédelmi és természetvédelmi követelményekkel összhangban kell megvalósítani. Ebben az esetben ez nem így történt, itt elfelejtett az NMHH az egészségügyi, környezetvédelmi és természetvédelmi követelményekkel számolni!

Tisztelt Miniszter Úr! Nem értjük, ha korábban két határozat is elutasította a multinacionális cég építési engedélyét, arra hivatkozva, hogy sem a HÉSZ-nek sem az OTÉK-nak nem felel meg, akkor az NMHH, hogy adhatta meg a Telenor Magyarország Zrt. részére később ugyanarra a telekre az építési engedélyt? A Nemzeti Média és Hírközlő Hatóság információim szerint nem egyeztetett az önkormányzattal, nem kérte ki a véleményét annak érdekében, hogy a város és az ott lakók számára megfelelő döntés születhessen. Úgy tudjuk, hogy amennyiben az önkormányzat véleményét kikérték volna, akkor több, lakóterületen kívüli alkalmas telket is fel tudtak volna ajánlani. Senki sem a fejlődés útjába szeretne állni, azonban az megdöbbentő, hogy a helyi önkormányzat véleményét sem az építető, sem a döntést hozó hivatal nem kérte ki.

A Kormánynak az emberek egészségének megőrzése, illetve különböző daganatos betegségek kialakulásának megelőzése nem szerepel a célkitűzéseiben? Láthatjuk, hogy az NMHH a cég érdekeit vette figyelembe gazdasági okokból, amely szerint a talajban közvetlenül elérhető optikai kábelek felhasználhatósága így költségtakarékosabb, mint hogyha külterületen kellett volna ugyanezt a beruházást megvalósítani! Az NMHH döntése ellen az önkormányzat,

illette egy lakó, mint magánszemély is fellebbezett, az utóbbi kétszer is, azonban az NMHH természetesen mindkét fellebbezést elutasította, ráadásul a magánszemély fellebbezését vizsgálat nélkül. Tekintettel arra, hogy ez esetben az emberek egészségét, egészség tudatát is érintő súlyos kérdésről beszélünk, várom minden kérdésemre kiterjedő érdemi választ!

Budapest, 2015. április 7.

Tisztelettel,

dr. Staudt Gábor

Jobbik